

Augusztus fényei...

Mint ahogy az augusztusi hulló csillagok fényessé tesznek egy-egy éjszakát, ennek a hónapnak egy-egy emlékező napja is úgy ragyogja be fényével történelmünk, mindennapunk egét. A legfényesebb napunk, az államalapító Szent István királyunk napja. Augusztus 20-án kalandozunk el Szalay László gondolataival, nem történelmi leckét venni, hanem magyar keresztény öntudatban erősödni:

„Nagyon bölcsen, igen jól tudta István király, hogy népét a pusztulástól csak úgy őrizheti meg, ha a nyugati szokásokat és a keresztény vallást az országban meggyökerezteti. Ezért nagy buzgalommal folytatta atyja, Géza fejedelem munkáját és mint jó pásztor, erős kézzel térítette népét a helyes útra. Amikor a nyugati országok papjai és szerzetesei meghallották, hogy István az egész népet megtéríti, nagyon megörültek. Mindjárt felkerekedtek, és jöttek, özönlöttek mindenfelől, hogy a pogány magyarokat helyes útra tereljék, tévelygő lelküket Krisztusnak megnyerjék. A nyugati papok és szerzetesek éjt nappallá téve fáradoztak, és a sok fáradozást siker koronázta: a magyar nép keresztény hitre tért. Örömmel látta ezt István király, és azt gondolta, hogy munkájára a pápa úr áldását kéri. Hívatta ez okáért Asztrik apátot, és azt mondta neki: - Atyám, itt az ideje, hogy a munkánkra a pápa úr áldását kérjük. De nemcsak pápai áldás, korona is kell a magyar királyoknak, hogy éppen úgy megkoronázzák őket, mint a többi keresztény fejedelmeket. Menj hát Rómába, atyám, és kérj áldást meg koronát a pápa úrtól. – Úgy legyen, ahogy kívánod – mondta az apát, s mindjárt elindult Rómába, hogy a pápa úrtól áldást és koronát kérjen. De akárhogy sietett, megelőzte az apátot a lengyel fejedelem követe: az is koronát kért a maga uralkodójának, a lengyel fejedelemnek. Már el is készült a korona a lengyel fejedelem számára, II. Szilveszter pápa éppen el akarta küldeni, amikor egy éjjel csodálatos álmot látott. Álmában az Úr angyala jelent meg előtte, és így szólt hozzá: - Holnap egy ismeretlen nép követei érkeznek hozzád, akik fejedelmük számára koronát kérnek. Add nekik a kész koronát, mert őket illeti! Másnap a pápa úr előtt megjelent Asztrik apát, és István király nevében áldást és koronát kért. A pápának eszébe jutottak az angyal szavai, és meghajolt Isten akarata előtt. Azt mondta Asztrik apátnak: - Én apostoli vagyok, István fejedelem pedig apostol. Ezekkel a szavakkal átadta a szent koronát az apátnak. Milyen szép ajándékot küldött a pápa úr az első királynak! A magyar korona csillog-villog az aranytól, középen a Megváltó képét, körben pedig az apostolokat mutatja. A Megváltó feje fölött a nap, a hold és a csillagok fénye ragyog, mellette két élőfa áll. A szép fényes koronával az első királyt ünnepélyesen megkoronázták, aztán a koronázási jelvényeket Székesfehérváron ünnepélyesen elzárták. De azért gyakran elővették, mert a sátoros ünnepeken újra meg újra a király fejére tették a koronát.

A magyar korona maga az egész ország, hazánk földjének minden gazdagsága és népének egész boldogsága.”

Nem olyan régen, Berettyóújfaluban fültenúi lehettünk egy trianoni megemlékezésen feleségemmel együtt, ahol mi is szerepeltünk, a híres csángómagyar énekes testvérünk, a Romániához tartozó Moldva, Pusztina csángó falubeli Nyisztor Ilona csodálatos énekének, amit – hála Istennek! – mind gyakrabban lehet hallani idehaza is. Augusztusi kalandozásunk méltó befejezése lehet ez az ének:

*„Óh, Szent István, dicsértessél,
Menny és földön tiszteltessél
De főképpen nálunk ma,
Mint hazánk fő oszlopa,
refr.: Kérünk, mint apostolunkat,
És az első királyunkat,
Szent István, nézz mennyből le
A szép magyar népedre.*

*Még a gyenge gyermekségbe,
Csuda vala a szentségbe,
Példájára népeknek,
Örö mire mennyeknek,
refr.: Kérünk, mint apostolunkat
És az első királyunkat,
Szent István, nézz mennyből le
A szép magyar népedre.*

*Sok sánta vette járását,
Sok vak nyerte is látását,
Némák kezdtek szólani,
Siketek is hallani,
refr.: Kérünk, mint apostolunkat,
És az első királyunkat,
Szent István, nézz mennyből le
A szép magyar népedre.*

Ámen.”

Augusztus fénye 27-e is, amikor templomunkban, Füzesgyarmaton, kiosztjuk a „ZS. NAGY LAJOS HUNOR EMLÉKALAPÍTVÁNY” díjait. Nem olyan régen, a júniusi hittanos évfázón 11 gyermekünket jutalmaztuk meg a megérdemelt ajándékkal. Most mintegy 30 középiskolást, főiskolást és egyetemi hallgatót jutalmazunk meg az Alapítvány kamataiból és az alapító családfő támogatásából. Emlékezni kell arra a fényre, amelyik soha nem huny ki a Szeretetei egéről. És milyen isteni adomány, hogy a jövő reménységei is tanulásukkal, pályájuk egyengetésével éltetik ezt a fényt és a díjkiosztó után virágainkkal tisztelgünk a temetőben a 13 éve elment fiatal szív emlékénel.

Augusztusi fények, Isten ragyogtassa be életünket veletek!

Balácsi László
(Füzesgyarmat)